

ZASADY SZCZEPIEŃ OCHRONNYCH.

ODPORNÓŚĆ CZYNNA = ochrona przed chorobą zakaźną, wytworzona przez własny układ odpornościowy organizmu, zwykle trwała, powstająca pod wpływem działających nań antygenów i polegająca na wytwarzaniu swoistych przeciwciał (**odporność humoralna**) i specyficznych komórek odpornościowych (**odporność komórkowa**) oraz indukowaniu **pamięci immunologicznej**.

ODPORNÓŚĆ BIERNA = ochrona przed chorobą zakaźną poprzez przeniesienie gotowych przeciwciał z organizmu innego człowieka lub zwierzęcia.

ANTYGEN = żywa lub inaktywowana substancja (np. białko, wielocukier) pobudzająca układ odpornościowy do odpowiedzi odpornościowej.

PRZECIWCIAŁO = cząsteczka białka (immunoglobulina), produkowana przez limfocyty B, w celu eliminacji antygeny.

UODPORNIE NIE NATURALNE = wytworzenie odporności czynnej w następstwie przebycia choroby zakaźnej lub zakażenia bezobjawowego.

UODPORNIE NIE SZTUCZNE (IMMUNOPROFILAKTYKA) = wytworzenie odporności czynnej lub biernej w następstwie wprowadzenia do organizmu preparatu biologicznego w postaci szczepionki lub surowicy odpornościowej albo immunoglobuliny.

UODPORNIE NIE CZYNNE.

Stymulacja układu odpornościowego do produkcji swoistych przeciwciał (tj. wytwarzanie odporności humoralnej) i specyficznych komórek odpornościowych (tj. wytwarzanie odporności komórkowej) i indukcja pamięci immunologicznej.

SZCZEPIENIE = uodpornienie sztuczne, czynne, poprzez wprowadzenie do organizmu szczepionki. Odporność poszczepienna i pamięć immunologiczna poszczepienna jest podobna do odporności naturalnej ale pozbawiona ryzyka choroby.